

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului Vidrașco Denis, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Vidrașco Denis xxxx, născut la xx xxxx xxxx,
originar și domiciliat în or. xxxx str. xxxx nr. xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.10.2015 – 16.08.2017;

Instanța de apel: 07.09.2017 – 13.03.2018;

Instanța de recurs: 26.06.2018 – 31.07.2018;

Instanța de apel: 13.09.2018 – 05.03.2019;

Instanța de recurs: 13.05.2019 – 22.10.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 16 august 2017, Vidrașco D. a fost achitat de sub învinuirea incriminată în baza art.287 alin.(3) și art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, pe motiv că faptele acestuia nu întrunesc elementele infracțiunilor, ultimul fiind reabilitat.

2. Prin rechizitoriu, Vidrașco D. a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, huliganism agravat, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, în următoarele circumstanțe:

La 22 noiembrie 2012, în jurul orei 01⁴⁰, aflându-se în incinta barului „Doina” și ulterior în față acestuia din str. xxxx, xx din or. xxxx, fără nici un motiv, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, l-a insultat cu cuvinte necenzurate și intenționat i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Pînzari A. și Cojocaru R. și ulterior l-a lovit cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept, pe Cojocaru R. cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.343D din 11 ianuarie 2013 leziuni corporale medii, înjosindu-i premeditat onoarea și demnitatea.

În cadrul cercetării judecătorești, prin ordonanța procurorului din 14 decembrie 2016, învinuirea înaintată lui Vidrașco D. a fost modificată în sensul agravării, conform art.art.44-287 alin.(3), 44-152 alin.(2) lit. e) Cod penal, după cum urmează:

În cadrul urmăririi penale inculpatul a fost pus sub învinuire în baza art.287 alin.(3) Cod penal pentru fapta că, la 22 noiembrie 2012, în jurul orei 01.40, aflându-se în incinta barului „Doina” și ulterior în față acestuia din str. xxxx din or. xxxx, fără nici un motiv, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, l-a insultat cu cuvinte necenzurate și intenționat i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Pînzari A. și Cojocaru R. și ulterior l-a lovit cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept, acestuia din urmă cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.343D din 11 ianuarie 2013 leziuni corporale medii, înjosindu-i premeditat onoarea și demnitatea.

La 17 februarie 2015 a fost pornită cauza penală nr.xxxx în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, care a fost conexată la cauza inițială cu nr.xxxx.

La 28 mai 2015, din materialele cauzei penale xxxx, în privința învinuiților Iacobina Al. și Covalciuc A. a fost disjunsă într-o procedură separată cauza penală nr.xxxx, aceștia din urmă fiind anunțați în căutare.

În ședința judiciară s-a constatat incontestabil că, infracțiunea a fost săvârșită cu participația învinuiților Iacobina Al. și Covalciuc A. în urma înțelegerii prealabile cu Vidrașco D. La fel, s-a constatat că părții vătămate Cojocaru R. i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr.343D din 11 ianuarie 2013 leziuni corporale medii.

Astfel, în acțiunile inculpatului, în partea descriptivă a ordonanței de punere sub învinuire este necesar de modificat omisiunea, prin adăugarea participației, în urma înțelegerii prealabile cu învinuiții Iacobina Al. și Covalciuc A. și pe aceleași circumstanțe a cauzei, urmează de adăugat capătul de învinuire prevăzut de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, fapte stabilite în ședința instanței de judecată.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror, partea vătămată Cojocaru R. și avocatul Galescu V.:

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vidrașco D. să fie declarat vinovat de săvârșirea primului capăt de învinuire prevăzut de art.44-287 alin.(3) Cod penal, cu

stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 5 ani și celui de a-1 doilea capăt de învinuire prevăzut de art.44-152 alin.(2) lit. e) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 5 ani. Conform art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului să-i fie stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu suspendarea executării acesteia pe un termen de probațiune de 4 ani, în baza art.90 Cod penal.

Acțiunea civilă înaintată de către partea civilă Cojocaru R. să fie admisă integral și în volum deplin, cu încasarea de la Vidrașco D. a sumei de 306 000 lei în beneficiul lui Cojocaru R.

În vederea argumentării cererii de apel, acuzatorul de stat a evidențiat următoarele:

- probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată, dovedesc integral vinovăția lui Vidrașco D. de săvârșirea infracțiunilor incriminate acestuia;

- instanța greșit a reținut că vinovăția lui Vidrașco D. nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente;

- argumentele și probele prezentate de partea acuzării nu au fost apreciate corespunzător, la baza sentinței de achitare au fost puse numai probele apărării, ceea ce pune la îndoială imparțialitatea instanței;

- instanța și-a asumat rolul activ de organ de urmărire penală, solicitând din oficiu audierea în calitate de martori a lui: Bogaci D., Semen O. și Dorogan V. și Iacobina Al., acesta din urmă având calitatea de învinuit anunțat în căutare pe cauza penală nr.xxxx, disjunsă din cauza penală de bază nr.xxxx, care a fost trimisă în judecată cu rechizitoriu în privința lui Vidrașco D.

3.2. Partea vătămată Cojocaru R. a solicitat casarea sentinței și admiterea integrală a acțiunii civile înaintate, cu încasarea de la inculpat a sumei de 306 000 lei.

În susținerea apelului, partea vătămată Cojocaru R. a invocat că nu este de acord cu faptul că Vidrașco D. a fost achitat și nu i-a fost admisă acțiunea civilă; în ședință partea vătămată a specificat cu certitudine că Vidrașco D. l-a lovit în ochi cu un obiect metalic, iar ulterior soția acestuia a confirmat cele spuse de dânsul; instanța și avocatul, dând întrebări provocatoare, a încercat să determine partea vătămată să spună că nu a văzut cine l-a lovit, ceea ce nu corespunde adevărului; prima instanță nu a luat în considerație nici declarațiile părții vătămate, nici a soției acestuia, care a fost în centru evenimentelor de la început până la urmă; la fel, nu s-au luat în considerație declarațiile lui Verdeș E., Namolovan O. și Namolovan V., care au fost martori oculari și nu erau persoane interesate, aceștia au declarat corect cum s-au întâmplat faptele; declarațiile părții vătămate Pînzari A. în genere nu se regăsesc în motivarea sentinței; nu s-a luat în considerație că părții vătămate i-a fost cauzată traumă craniu-cerebrală, comotie cerebrală, strictură a canalului lacrimal comun pe dreapta, plagă confuză lacerată regiunii intra-orbitale pe dreapta, care se consideră o vătămare ireparabilă și pentru care partea cerut daune morale în sumă de 300 000 lei.

3.3. Avocatul Galescu V. acționând în numele părții vătămate Cojocaru R. a invocat că în partea constatatoare a sentinței instanța a menționat că infracțiunea a fost săvârșită cu participarea învinuților Covalciuc A. și Iacobina Al. în urma înțelegerii prealabile cu Vidrașco D. La fel, s-a constatat că părții vătămate Cojocaru R. i-au fost cauzate vătămări corporale medii, înjosindu-i premeditat onoarea și demnitatea. Instanța de fond nu a apreciat corespunzător declarațiile martorilor - Namolovan O., Verdeș E., Tricolici P., Iacobina Al., Nastas Eu., Bogaci D., concluzia instanței de a respinge unele din aceste probe nu corespunde realității obiective și nici materialelor dosarului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018 apelurile declarate au fost admise, cu casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care Vidrașco D. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.44, 287 alin.(3) Cod penal la 3 ani închisoare;
- art.44, 152 alin.(2) lit. e) Cod penal la 5 ani închisoare.

Conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv lui Vidrașco D. i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoarea de 6 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90¹ Cod penal, s-a dispus ca Vidrașco D. să execute prima parte a pedepsei - 3 ani închisoare în penitenciar, iar restul pedepsei - 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată pe un termen de probațiune de 3 ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliu și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să frecventeze programe probaționale.

Totodată, s-a admis acțiunea civilă, cu încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate Cojocaru R. a sumei de 50 000 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral produs prin infracțiune și 12 500 lei, cu titlu de reparare a cheltuielilor judiciare în legătură cu asistenta juridică acordată de avocat.

Termenul executării pedepsei stabilite inculpatului Vidrașco D. urmând a fi calculat din data reținerii acestuia.

5. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a constatat că, Vidrașco D. la 22 noiembrie 2012, aproximativ la ora 01⁴⁰, aflându-se în barul „Doina” și, ulterior, în fața acestuia, situat în str. xxxx nr.xx din or. xxxx, fără motiv, din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, i-a insultat cu cuvinte necenzurate, înjosindu-le premeditat onoarea și demnitatea, aplicând intenționat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Pînzari A. și lui Cojocaru R., respectiv, lovindu-l pe ultimul cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept, în așa mod, cauzându-i: fractură deschisă a marginii inferioare a orbitei pe dreapta, fractura planșeului orbitei pe dreapta, fractura peretelui lateral și a oaselor nazale pe dreapta, traumă craniu - cerebrală, comoție cerebrală, strictură a canalului lacrimal comun pe dreapta, plagă contuză lacerată regiunii infra-orbitale pe dreapta, care se consideră o vătămare ireparabilă și care, conform raportului de expertiză medico-legală nr.343D din 11 ianuarie 2013, se

califică ca leziuni corporale medii.

Tot el, la 22 noiembrie 2012, aproximativ ora 01:40, aflându-se în barul „Doina” și, ulterior, în fața acestuia, situat în str. xxxx nr. xx din or. xxxx, în continuare, urmărind scopul producerii vătămării medii a integrității corporale și a sănătății, intenționat i-a aplicat lui Cojocaru R. o lovitură cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept, cauzându-i: fractură deschisă a marginii inferioare a orbitei pe dreapta, fractura planșeului orbitei pe dreapta, fractura peretelui lateral și a oaselor nazale pe dreapta, traumă craniu - cerebrală, comoție cerebrală, strictură a canalului lacrimal comun pe dreapta, plagă contuză lacerată regiunii infra-orbitale pe dreapta care se consideră o vătămare ireparabilă și care, conform raportului de expertiză medic-legală nr.343D din 11 ianuarie 2013, se califică ca leziuni corporale medii.

Apreciind probele administrate în cauză, instanța de apel a considerat că, vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor imputate a fost cu certitudine dovedită, iar în cadrul cercetării judecătorești partea acuzării a prezentat probe concludente și utile, care au demonstrat vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii de huliganism și de vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății. Declarațiile părților vătămate și a martorilor audiați sunt consecvente și clare, coroborează cu probele prezentate în sprijinul învinuirii, care, în ansamblu, combat versiunea inculpatului despre nevinovăția sa.

Din declarațiile părților vătămate și a martorilor, conjugate la rapoartele de expertiză medico-legale nr. 314/D din 04 decembrie 2012 și nr. 343/D din 11 ianuarie 2013, rezultă fără echivoc că, la 22 noiembrie 2012, aproximativ la ora 01:40, în incinta localului „Doina” din or. Șoldănești, inculpatul Vidrașco D., fără motiv, împreună cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, urmărind scopul cauzării intenționate a vătămării corporale a părților vătămate Cojocaru R. și Pînzari A., le-au lovit cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i părții vătămate Pînzaru A. vătămare corporală ușoară, iar părții vătămate Cojocaru R. i-a aplicat o lovitură cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept, cauzându-i vătămare corporală medie.

Instanța de apel a apreciat că, declarațiile martorului Muștuc V. nu combat învinuirea, adică nu constituie temei pentru a-l dezvinovăți pe inculpat, mai mult că, s-a stabilit, Muștuc V. nu era prezent în momentul comiterii infracțiunilor de către Vidrașco D. Versiunea inculpatului reprezintă poziția de apărare, ce nu corespunde adevărului, ci urmărește scopul de a evita răspunderea penală.

Apărările invocate de inculpat nu au suport probatoriu. Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate sau, după caz, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunilor respective de către inculpat.

Prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele

faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentelor de infracțiuni prevăzute de normele penale, instanța de apel a calificat faptele constatate și reținute în sarcina inculpatului în baza: art.art.44-287 alin.(3) Cod penal: participație simplă la huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, săvârșite de două sau mai multe persoane, săvârșite prin participație simplă; art.art.44-152 alin.(2), lit. e) Cod penal: participație simplă la vătămarea intenționată medie a integrității corporale care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită de două sau mai multe persoane.

Cu privire la calificarea infracțiunii în baza art.art.44-287 alin.(3) Cod penal, instanța de apel a remarcat că obiectul juridic special al infracțiunii are un caracter complex, dat fiind că se exprimă în acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței; obiectul juridic principal îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică, iar obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătate a părților vătămăte; obiectul material îl reprezintă corpurile părților vătămăte Vidrașco D. și Pînzari A. - în urma acțiunilor inculpatului îndreptate spre încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței.

Încălcarea grosolană evidentă a ordinii publice s-a manifestat prin acțiunile violente intenționate și grosolane ale lui Vidrașco D. față de părțile vătămăte, ce au atentat la regulile sociale și morale de conviețuiri (care presupun rezolvarea civilizată și pașnică a oricărei situații de conflict), neobrăzare, comportare batjocoritoare prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, manifestate prin adresarea de injurii, exprimarea prin cuvinte și gesturi obscene, acostarea jignitoare și maltratarea fizică a părților vătămăte.

Latura obiectivă a infracțiunii se exprimă prin acțiunile criminale, prin care se încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra părților vătămăte, săvârșite prin participătei simplă, iar latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă, având la bază motive huliganice. Cu privire la calificarea infracțiunii în baza art.art.44-152 alin.(2) lit. e) Cod penal sa remarcat că obiectul juridic special al infracțiunii îl formează relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei, iar obiectul juridic material îl constituie corpul persoanei prin producerea vătămării intenționate medii a integrității corporale sau a sănătății.

Latura obiectivă a infracțiunii are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de cauzare a vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. Latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin vinovăție sub formă de intenție directă.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală aplicată inculpatului pentru

săvârșirea infracțiunilor constatate, instanța de apel a luat în considerație prevederile din art.art.7, 61, 75, 84 și 90¹ Cod penal, evidențiind că inculpatul Vidrașco D., anterior, nu a fost condamnat, a săvârșit infracțiuni, care potrivit art.16 alin.(4) Cod penal, se clasifică ca fiind grave. Ținând cont de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului Vidrașco D., de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de scopul de prevenire a fenomenului infracțional, s-a considerat că este rațional și rezonabil să fie aplicată pedeapsa cu închisoarea, în limitele prevăzute de sancțiunea art.152 alin.(2) și art.287 alin.(3) Cod penal, deoarece, în cauză sânt întrunite condițiile prevăzute de lege, care justifică aplicarea pedepsei respective.

Interpretarea judiciară a prevederilor art.90¹ Cod penal, care constituie sediul instituției condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei, în raport cu circumstanțele cauzei și persoana inculpatului Vidrașco D., care este pozitivă, determină concluzia că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora.

Pe această linie de considerente, față de inculpatul Vidrașco D. s-a considerat că este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei în condițiile prevăzute de art.90¹ Cod penal, astfel încât prima parte a pedepsei cu închisoare urmează a fi executată în penitenciar, iar restul pedepsei cu închisoare urmează a fi suspendată condiționat pe termenul de probațiune fixat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să frecventeze programe probațiunile. Temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege nu s-a constatat.

Cu privire la soluționarea acțiunii civile, în partea prejudiciului moral produs prin infracțiune, se aplică prevederile art.art.219 alin.(4), 220 și 387 alin.(1) Cod de procedură penală. Din lucrările cauzei, cu certitudine s-a constatat că, în rezultatul infracțiunilor săvârșite de Vidrașco D., părții vătămate Cojocar R. i-au fost cauzate suferințele psihice și fizice.

La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral se i-a în considerație rezultatele infracționale, care au influențat considerabil starea psihică a părții vătămate Cojocar R., precum și starea sănătății a acesteia, care, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.343/D din 11 ianuarie 2013 i-a fost cauzată vătămare corporală medie.

Prin urmare, cuantumul prejudiciului moral produs prin infracțiune, în proporțiile corespunzătoare, se va încasa de la inculpat în beneficiul părții vătămate Cojocar R.

În ședința de judecată în apel, interesele părții vătămate au fost reprezentate de avocatul Bordei T. În cererea cu privire la concretizare a acțiunii civile în procesul penal, avocatul Bordei T. a anexat bonul de plată cu seria XL nr. 870917 din 20 februarie 2018 prin care se confirmă că partea vătămată Cojocar R. a achitat pentru serviciile de asistență juridică acordate de avocat suma de 6500 lei și copia bonului de plată cu seria EE din 570803 din 16 septembrie 2016 prin care, la fel, se confirmă că partea vătămată

Cojocaru R. a achitat pentru serviciile de asistență juridică acordate de avocatul Galescu V. suma de 6 000 lei.

Soluționând chestiunea cu privire la cheltuielile judiciare suportate în legătură cu asistenta juridică acordată părții vătămate Cojocaru R. în cadrul procesului penal, conform art.217-219 și 385 alin.(1) pct. 14) Cod de procedură penală, s-a considerat că este dovedit cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, motiv pentru care urmează a fi admisă.

Din lucrările dosarului, instanța a constatat că în cadrul procesului penal partea vătămată Cojocaru R. a fost asistată de către avocați, astfel încât fiind suportate cheltuieli judiciare, care urmează a fi puse în sarcina inculpatului Vidrașco D. Temeiurile și mărimea cheltuielilor judiciare cerute de partea vătămată sânt stabilite prin materialele anexate la dosarul cauzei, de aceea acestea, în mărime de 12 500 lei, se v-or încasa de la inculpat.

Totodată, s-a apreciat că inculpatul nu cade sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, existând restricțiile prevăzute la art.1 alin.(1) - inculpatul nu a manifestat căință activă în cadrul procesului penal, precum și nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiuni.

Urmare a considerentelor expuse, s-a totalizat că sentința atacată nu cuprinde analiza și evaluarea completă, obiectivă și sub toate aspectele a mijloacelor de probe administrate, în vederea stabilirii exacte a împrejurărilor cazului și, respectiv, aprecierii probelor și calificării faptelor săvârșite de inculpat, eroarea corectată de instanța de apel.

6. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel avocatul Jereghi A. acționând în numele inculpatului Vidrașco D., a declarat recurs ordinar solicitând casarea integrală a decizie instanței de apel, cu menținerea sentinței de achitare.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la judecarea cauzei a admis o eroare gravă de fapt, prin aceea că a pus la baza condamnării lui Vidrașco D. declarațiile martorilor: Verdeș E., Mostovoi Gr., Bogaci D., Tricolici P., Nastas Eu., Iacobina Al., Semen O., Dorogan V. și Namolovan O., care nu au fost audiați în instanța de apel, astfel, dând o nouă interpretare declarațiilor martorilor care au fost audiați în instanța de fond și care au determinat prima instanță de a se îndoii de acuzații și a motiva achitarea.

Instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale și a constatat vinovăția inculpatului Vidrașco D. bazându-se preponderent pe probele cercetate de prima instanță, cărora li s-a dat citire și care inițial au fost puse la baza achitării lui Vidrașco D.

CtEDO a sancționat România în cauza *Mischie c. României* (cererea nr.50224/07, Hotărârea din 16 septembrie 2014), statuând că este inadmisibilă condamnarea unei persoane în apel, după achitarea acesteia de prima instanță, fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul de la fond. Judecătorii CtEDO interzic reinterpretarea acelorași probe.

De asemenea, potrivit Hotărârii CtEDO în cauza *Petrica Manolachi* contra

României (cererea nr. 36605/04; Secția a II-a, 5 martie 2013), judecătorii europeni au notat că instanțele de control judiciar au înlocuit sentința inițială de achitare cu o hotărâre de condamnare fără a administra vreo probă nouă. Jurisprudența Curții subliniază în acest sens că posibilitatea unui acuzat de a se confrunța cu un martor în fața instanței care se pronunță în ultimul grad cu privire la acuzație constituie o garanție a unui proces echitabil, în măsura în care observațiile instanței cu privire la comportamentul și credibilitatea unui martor pot avea consecințe pentru acuzat.

Mai mult ca atât, domeniul de aplicare a art.6§2 nu este limitat la procedurile penale aflate în curs, ci se extinde și asupra deciziilor judiciare pronunțate după încetarea urmăririi penale sau după pronunțarea unei soluții de achitare. Prezumția de nevinovăție este încălcată dacă, fără să fi fost în mod prealabil stabilită vinovăția acuzatului și, în special, fără ca acesta să fi avut posibilitatea să-și exercite dreptul la apărare, o decizie judiciară care îl privește reflectă că acesta este vinovat. Chiar și în lipsa unei constatări formale, este suficient să existe o argumentație care să lase să se întrevadă că judecătorul 1-a considerat vinovat pe inculpat. În speță, anume această constatarea a fost trasată de către magistrații instanței de apel, cu încălcarea garanțiilor procesuale de care urma să beneficieze inculpatul potrivit legii.

Lecturând conținutul pct.14 și pct. 21 al deciziei contestate, se stabilește că instanța de apel a reținut că inculpatul Vidrașco D. de unul singur, fără participarea a altor persoane a săvârșit faptele incriminate, per a contrario, califică faptele ca fiind săvârșite de două sau mai multe persoane, săvârșite prin participatie simplă.

Conform art.44 Cod penal, infracțiunea se consideră săvârșită cu participatie simplă dacă la săvârșirea ei au participat în comun, în calitate de coautori, două sau mai multe persoane, fiecare realizând latura obiectivă a infracțiunii.

Însă, din conținutul deciziei Curții de Apel Chișinău, nu se constată că la comiterea infracțiunilor ar mai fi participat și alte persoane, fie ele și necunoscute sau în privința cărora urmărirea penală ar fi fost disjunctă, care ar fi realizat latura obiectivă a infracțiunii.

În asemenea circumstanțe, recurentul a susținut că decizia contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța de apel a admis erori grave de fapt.

Or, potrivit pct. 22 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.3 din 09.06.2014 „Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”, se reține că, în conformitate cu jurisprudența CtEDO, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze circumstanțele ce țin de vinovăția inculpatului cu adoptarea unor soluții motivate, or, lipsa acestora atestă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, astfel, CtEDO a reiterat în acest sens că *„în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera ca o*

încălcarea a dreptului la un proces echitabil.”

Totodată, a menționat că, conform pct.10.4 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „*Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr.4 din 19.06.2006*”, vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în acest caz, calificarea trebuie, făcută, în temeiul art.152 Cod penal și art.354 „Huliganismul nu prea grav” din Codul contravențional. În cazuri de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii, în baza art.152 și art.287 Cod penal. Or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea, pe care o desemnăm prin sintagma „*aceeași faptă*”.

În speță, anume violența aplicată asupra părții vătămate a și fost reținută de instanța de apel ca încălcare grosolană a ordinii publice, astfel instanța de apel urma să califice fapta doar în baza art.152 Cod penal. Potrivit declarațiilor martorilor, se constată că anume partea vătămată Cojocar R. a fost persoana care a început primul a aplica violența față de Vidrașco D., iar până la acel moment Vidrașco D. nu a întreprins careva acțiuni huliganice în sensul art.287 Cod penal, iar ca rezultat al acțiunilor violente ale victimei, între aceștia și alte persoane a avut loc bătaia, soldată cu cauzarea leziunilor corporale medii lui Cojocar R.

Acest fapt îl confirmă și raportul de expertiză medico-legal nr.314/D din 04.12.2012, prin care s-a constatat că, la examinarea medico-legală a lui Vidrașco D. s-au depistat: traumă craniu-cerebrală închisă, comoție cerebrală, excoriații a feței, echimoză a antebrațului și hem toracelui stâng, care se califică ca vătămări corporale ușoare.

Instanța de apel a reținut că faptele săvârșite și calificate în baza art.152 și 287 Cod penal au fost comise în același timp, adică la data de 22.11.2012, ora 01:40, dar nu a stabilit că infracțiunea de huliganism ar fi fost urmată de infracțiunea de vătămarea intenționată medie a integrității corporale ori a sănătății, constatare și calificare care vine în contradicție cu pct. 10.5 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „*Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr.4 din 19.06.2006*”.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 iulie 2018, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. În argumentarea deciziei pronunțate, instanța de recurs a menționat că procedura de examinare a apelului, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță prezintă unele particularități aparte. În acest sens, trebuie avute în vedere dispozițiile art.6 din Convenția Europeană, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate, și prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, potrivit cărora după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel, precum și fără

audierea martorilor acuzării, în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorială, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea unei persoane.

Colegiul penal lărgit a menționat că, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului. În particular, în atare situații administrarea mijloacelor de probă se desfășoară după regulile generale prevăzute pentru prima instanță, fiind aplicat principiul nemijlocirii, ce permite instanței să perceapă direct faptele și împrejurările relatate de părți sau martori, precum și reacțiile acestora la întrebările adresate.

Din actele dosarului s-a adevărat că, instanța de apel nu a ținut seama de dispozițiile legale pertinente în acest sens și nu a audiat nemijlocit martorii acuzării a căror declarații, în opinia instanței, au influențat în mod direct soluționarea acestei cauze, prin aceasta încălcând dispoziția art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de apel făcând trimitere la declarațiile date de martorii: Verdeș E., Mostovoi Gr., Bogaci D., Tricolici P., Nastas Eu., Iacobina Al., Semen O., Dorogan V. și Namolovan O., fără a reflecta conținutul nemijlocit al acestor declarații, și mai grav, fără a le supune cercetării și verificării în ședința de judecată, a statuat că prin acestea se confirmă indubitabil vinovăția inculpatului Vidrașco D. de comiterea infracțiunilor de huliganism și de vătămare medie a integrității corporale.

În același timp, după cercetarea declarațiilor martorilor: Verdeș E., Mostovoi Gr., Bogaci D., Tricolici P., Nastas Eu., Iacobina Al., Semen O., Dorogan V. și Namolovan O., prima instanță a conchis asupra achitării în privința lui Vidrașco D. pe ambele capete de acuzare, din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunilor.

În condițiile în care, instanța de apel a procedat la o nouă interpretare a declarațiilor martorilor pe care ea nu i-a audiat *in personaj*, rămâne de reținut că inculpatul Vidrașco D. a fost condamnat pe baza aceluiași mărturii care i-au fost suficiente instanței anterioare pentru a se îndoii de acuzațiile aduse acestuia și pentru a motiva achitarea în privința lui.

Mai mult, prerogativa de a aprecia relevanța unei „oferte de probă”, inclusiv celei făcute de martori, ia aparținut instanței de apel, care trebuia să argumenteze faptul necitării și neaudierii nemijlocite a martorilor nominalizați supra, confirmând prin aceasta echitatea procedurii de judecarea a cauzei în apel.

Prin urmare, Colegiul a reținut că instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate lui Vidrașco D., să verifice și să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al relevanței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să prezinte raționamentele forte care au stat la baza răsturnării soluției de achitare.

În pofida celor consemnate, instanța de apel nu și-a îndeplinit obligația de a rejudeca cauza după regulile primei instanței și de a pune la baza hotărârii adoptate acele probe, care trebuiau a fi cercetate în condițiile nemijlocirii și contradictorialității, dându-i astfel posibilitatea inculpatului Vidrașco D. de a se apăra efectiv împotriva acuzațiilor aduse în baza art.art.287 și 152 Cod penal.

Instanța de recurs a considerat că statuarea asupra vinovăției lui Vidrașco D., fără o audiere repetată a tuturor martorilor, declarațiile cărora constituie o mărturie susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial acuzarea, după ce acesta a fost achitat de prima instanță, a fost contrară garanțiilor unui proces echitabil, în sensul art.6 § 1 din Convenție.

Totodată, instanța de recurs a subliniat că, instanța de apel l-a condamnat pe inculpat pentru comiterea celor două infracțiuni prin participatei, iar în fapt a reținut că Vidrașco D. a acționat de unul singur, prin aceasta adoptând o soluție ce nu se conciliază cu baza factologică din dosar.

Conform art.44 Cod penal, infracțiunea se consideră săvârșită cu participatei simplă dacă la săvârșirea ei au participat în comun, în calitate de coautori, două sau mai multe persoane, fiecare realizând latura obiectivă a infracțiunii.

Corect în acest sens a consemnat apărătorul inculpatului că, din conținutul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, nu se constată că la comiterea infracțiunilor ar mai fi participat și alte persoane, fie ele și necunoscute sau în privința cărora urmărirea penală ar fi fost disjunsă, care ar fi realizat latura obiectivă a infracțiunii. În asemenea circumstanței, se constată că decizia contravine dispozitivului, iar instanța de apel a admis erori grave de procedură.

Fiind consecvenți în cele expuse, se notează că, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze circumstanțele ce țin de vinovăția inculpatului, cu adoptarea unor soluții motivate, or, lipsa acestora atestă vicierea procedurii penale desfășurate în privința inculpatului.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să tina cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019 apelurile declarate au fost admise, cu casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care Vidrașco D. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal la 5 ani închisoare;
- art.287 alin.(3) Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv lui Vidrașco D. i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoarea de 6 ani.

În temeiul art.90¹ Cod penal, s-a dispus ca Vidrașco D. să execute prima parte a

pedepsei - 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei - 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată pe un termen de probațiune de 3 ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliu și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să frecventeze programe probaționale.

Totodată, s-a admis acțiunea civilă, cu încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate Cojocaru R. a sumei de 50 000 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral produs prin infracțiune și 12 500 lei, cu titlu de reparare a cheltuielilor judiciare în legătură cu asistenta juridică acordată de avocat.

Termenul executării pedepsei stabilite inculpatului Vidrașco D. urmând a fi calculat din data reținerii acestuia.

10. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a constatat că, Vidrașco D. la 22 noiembrie 2012, în jurul orei 01⁴⁰, aflându-se în barul „Doina” și, ulterior, în fața acestuia, situat în str. Prieteniei nr. 1, din or. Șoldănești, **de comun acord și în urma înțelegerii prealabile cu două persoane, cauza în privința căroră a fost disjunctă într-o procedură separată**, fără motiv, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, i-a insultat cu cuvinte necenzurate, înjosindu-le premeditat onoarea și demnitatea, aplicând intenționat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Pînzari A. și lui Cojocaru R., respectiv, lovindu-l pe ultimul cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept. În așa mod, cauzându-i: fractură deschisă a marginii inferioare a orbitei pe dreapta, fractura planșeului orbitei pe dreapta, fractura peretelui lateral și a oaselor nazale pe dreapta, traumă craniu - cerebrală, comoție cerebrală, strictură a canalului lacrimal comun pe dreapta, plagă contuză lacerată regiunii infraorbitale pe dreapta care se consideră o vătămare ireparabilă și care, conform raportului de expertiză medic-legală nr.343D din 11 ianuarie 2013, se califică ca leziuni corporale medii.

Tot, Vidrașcu D., la 22 noiembrie 2012, în jurul orei 01⁴⁰, aflându-se în barul „Doina” și, ulterior acțiunilor huliganice, în fața aceluiași bar, situat în str. Prieteniei, 1, din or. Șoldănești, **de comun acord și în urma înțelegerii prealabile cu două persoane, cauza în privința căroră a fost disjunctă într-o procedură separată**, urmărind scopul producerii vătămării medii a integrității corporale și sănătății, intenționat i-a aplicat lui Cojocaru R. o lovitură cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept, cauzându-i: fractură deschisă a marginii inferioare a orbitei pe dreapta, fractura planșeului orbitei pe dreapta, fractura peretelui lateral și a oaselor nazale pe dreapta, traumă craniu - cerebrală, comoție cerebrală, strictură a canalului lacrimal comun pe dreapta, plagă contuză lacerată regiunii infraorbitale pe dreapta care se consideră o vătămare ireparabilă și care, conform raportului de expertiză medic-legală nr.343D din 11 ianuarie 2013, se califica ca leziuni corporale medii.

Apreciind probele administrate în cauză, instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor imputate a fost cu certitudine dovedită, iar în cadrul cercetării judecătorești partea acuzării a prezentat probe concludente și utile, care

au demonstrat vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii de huliganism și de vătămare intenționată medie a integrității corporale. Declarațiile părților vătămate și a martorilor sunt consecvente și clare, coroborează cu probele prezentate în sprijinul învinuirii, care, în ansamblu, combat versiunea inculpatului despre nevinovăția sa.

Instanța de apel a reținut că, din declarațiile părților vătămate și a martorilor, conjugate la rapoartele de expertiză medico-legale nr.314/D din 04 decembrie 2012 și nr.343/D din 11 ianuarie 2013, rezultă fără echivoc că, la 22 noiembrie 2012, aproximativ la ora 01:40, în incinta localului „Doina” din or. xxxx, inculpatul Vidrașco D., fără motiv, împreună cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, urmărind scopul cauzării intenționate a vătămării corporale a părților vătămate Cojocar R. și Pînzari A., le-au lovit cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i părții vătămate Pînzaru A. vătămare corporală ușoară, iar părții vătămate Cojocar R. i-a aplicat o lovitură cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept, cauzându-i vătămare corporală medie. s-a demonstrat cu certitudine că de către Vidrașco D., a fost încălcată ordinea publică și a fost manifestată o lipsă de respect față de societate. Părțile vătămate au fost maltratați, de către Vidrașcu Denis și de către alte două persoane, în loc public, iar părții vătămate Cojocar R., i-a fost intenționat aplicată o lovitură cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept, cauzându-i vătămare corporală medie, conform raportului de expertiză medico-legală nr.343D din 11 ianuarie 2013, se califică ca leziuni corporale medii.

Totodată instanța de apel a menționat și faptul instanța de fond n-a dat o apreciere critică declarațiilor martorilor Bogaci D., Tricolici P. și Nastas Eu., care sunt orientate spre a crea o impresie artificială precum că Vidrașco D. s-a apărat în scopul de respinge atacul lui Cojocar R. și Pînzari A. or, după cum au declarat atât părțile vătămate cât și martorii audiați pe dosar - între Cojocar R. și Vidrașcu D. s-a început o ceartă din motiv că ultimul a început să lovească cu picioarele în scaunele de lemn din local, iar Cojocar R. i-a făcut observație și i-a zis să se liniștească și să achite masa stricată și ca răspuns la rugămintea lui Cojocar R., Vidrașco D. a început să-l lovească cu pumnii. Prin urmare rezultă că, conflictul l-a inițiat nu altul decât Vidrașco D.

Astfel, instanța de apel a considerat că acțiunile lui Vidrașco D., urmează a fi încadrate conform art.287 alin.(3) Cod penal, în concurs cu infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(2), lit. e) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că partea acuzării în acest sens a prezentat probe verosimile care au elucidat în mod clar circumstanțele cazului și în baza cărora a fost demonstrată pe deplin vinovăția lui Vidrașco D. în săvârșirea infracțiunilor imputate, de aceea sentința instanței de fond urmează a fi supusă casării or, prin rechizitoriu, Vidrașco D. a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, huliganism agravat, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și cu aplicarea altor obiecte

pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, în următoarele circumstanțe: „la 22 noiembrie 2012, în jurul orei 01.40, aflându-se în incinta barului „Doina” și ulterior în fața acestuia din str. Prieteniei 1 din or. Șoldănești, fără nici un motiv, din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, l-a insultat cu cuvinte necenzurate și intenționat i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Pînzari Aurel și Cojocarul Ruslan și ulterior l-a lovit cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept, pe Cojocarul R. cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 343D din 11 ianuarie 2013 leziuni corporale medii, înjosindu-i premeditat onoarea și demnitatea ”.

În cadrul cercetării judecătorești, prin ordonanța procurorului din 14 decembrie 2016, învinuirea înaintată lui Vidrașco D. a fost modificată în sensul agravării, conform art.44, 287 alin.(3), 44, 152 alin.(2) lit. e) Cod penal, după cum urmează:

În cadrul urmăririi penale inculpatul a fost pus sub învinuire în baza art.287 alin.(3) Cod penal pentru faptul că, la 22 noiembrie 2012, în jurul orei 01⁴⁰, aflându-se în incinta barului „Doina” și ulterior în fața acestuia din str. Prieteniei, 1, din or. Șoldănești, fără nici un motiv, din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, l-a insultat cu cuvinte necenzurate și intenționata i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Pînzari A. și Cojocarul R. și ulterior l-a lovit cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept, acestuia din urmă cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 343D din 11 ianuarie 2013 leziuni corporale medii, înjosindu-i premeditat onoarea și demnitatea.

La 17 februarie 2015 a fost pornită cauza penală nr.2015470046 în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, care a fost conexată la cauza inițială cu nr.2012470246.

La 28 mai 2015, din materialele cauzei penale 2012470346, în privința învinuiților Iacobina Al. și Covalciuc A. a fost disjunsă într-o procedură separată cauza penală nr. 2015470138, aceștia din urmă fiind anunțați în căutare.

În ședința judiciară s-a constatat incontestabil că, infracțiunea a fost săvârșită de către Vidrașco D. în urma înțelegerii prelabile cu Iacobina Al. și Covalciuc A.

La fel, s-a constatat că părții vătămăte Cojocarul R. i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr.343D din 11 ianuarie 2013, leziuni corporale medii.

De asemenea, instanța de apel a conchis că a fost demonstrată cu certitudine și faptul că Vidrașco D. în vederea încălcării grosolane a ordinii publice și maltratării părților vătămăte a acționat de comun acord și în urma înțelegerii prelabile cu două persoane, cauza în privința cărora a fost disjunctă într-o procedură separată, deoarece aceste fapte incontestabil au fost săvârșite de către inculpatul Vidrașco D. în coautorat cu două persoane, cauza în privința cărora a fost disjunctă într-o procedură separată or, la 28 mai 2015, din materialele cauzei penale 2012470346, în privința învinuiților Iacobina Al. și Covalciuc A. a fost disjunsă într-o procedură separată cauza penală nr. 2015470138, aceștia din urmă fiind anunțați în căutare.

Astfel, instanța de apel, în vederea constatării faptei în acțiunile inculpatului, a considerat necesar de modificat omisiunea, prin adăugarea calificativului, „*de comun acord și în urma înțelegerii prealabile cu două persoane, cauza în privința căreia a fost disjunctă într-o procedură separată*” și pe aceleași circumstanțe a cauzei, de adăugat capătul de îvinuire prevăzut de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, fapte stabilite în ședința instanței de apel.

Instanța de apel a reiterat și asupra faptului că gradul prejudiciabil sporit al infracțiunilor săvârșite în grup constă în faptul că în acest caz, inculpații se încurajează unul pe altul la comiterea infracțiunii, se susțin unul pe altul și astfel, faptele lor sun mai îndrăznețe, mai active, mai cinice și mai periculoase pentru cei în privința căreia se săvârșesc actele de huliganism, în cazul din speță.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală aplicată inculpatului pentru săvârșirea infracțiunilor constatate, instanța de apel a luat în considerație prevederile din art.art.7, 61, 75, 84 și 90¹ Cod penal, evidențiind că inculpatul Vidrașco D., anterior nu a fost condamnat, a săvârșit infracțiuni, care se clasifică ca fiind grave. Ținând cont de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului Vidrașco D., de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de scopul de prevenire a fenomenului infracțional, s-a considerat că este rațional și rezonabil să fie aplicată pedeapsa cu închisoarea, în limitele prevăzute de sancțiunea art.152 alin.(2) și art.287 alin.(3) Cod penal, deoarece, în cauză sânt întrunite condițiile prevăzute de lege, care justifică aplicarea pedepsei respective.

Interpretarea judiciară a prevederilor art.90¹ Cod penal, care constituie sediul instituției condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei, în raport cu circumstanțele cauzei și persoana inculpatului Vidrașco D., care este pozitivă, determină concluzia că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora.

Pe această linie de considerente, față de inculpatul Vidrașco D. s-a considerat că este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei în condițiile prevăzute de art.90¹ Cod penal, astfel încât prima parte a pedepsei cu închisoare urmează a fi executată în penitenciar, iar restul pedepsei cu închisoare urmează a fi suspendată condiționat pe termenul de probațiuni fixat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să frecventeze programe probaționale. Temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege nu s-a constatat.

Cu privire la soluționarea acțiunii civile, în partea prejudiciului moral produs prin infracțiune, se aplică prevederile art.art.219 alin. (4), 220 și 387 alin.(1) Cod de procedură penală. Din lucrările cauzei, cu certitudine s-a constatat că, în rezultatul infracțiunilor săvârșite de Vidrașco D., părții vătămate Cojocar R. i-au fost cauzate suferințele psihice și fizice.

La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral se i-a în considerație rezultatele infracționale, care au influențat considerabil starea psihică a

părții vătămate Cojocaru R., precum și starea sănătății a acesteia, căruia, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.343/D din 11 ianuarie 2013 i-a fost cauzată vătămare corporală medie.

Prin urmare, cuantumul prejudiciului moral produs prin infracțiune, în proporțiile corespunzătoare, se va încasa de la inculpat în beneficiul părții vătămate Cojocaru R.

În ședința de judecată în apel, interesele părții vătămate au fost reprezentate de avocatul Bordei T. În cererea cu privire la concretizare a acțiunii civile în procesul penal, avocatul Bordei T. a anexat bonul de plată cu seria XL nr. 870917 din 20 februarie 2018 prin care se confirmă că partea vătămată Cojocaru R. a achitat pentru serviciile de asistență juridică acordate de avocat suma de 6500 lei și copia bonului de plată cu seria EE din 570803 din 16 septembrie 2016 prin care, la fel, se confirmă că partea vătămată Cojocaru R. a achitat pentru serviciile de asistență juridică acordate de avocatul Galescu V. suma de 6000 lei.

Soluționând chestiunea cu privire la cheltuielile judiciare suportate în legătură cu asistenta juridică acordată părții vătămate Cojocaru R. în cadrul procesului penal, conform art.217-219 și 385 alin.(1) pct. 14) Cod de procedură penală, s-a considerat că este dovedit cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, motiv pentru care urmează a fi admisă.

Din lucrările dosarului, instanța a constatat că, în cadrul procesului penal, partea vătămată Cojocaru R. a fost asistată de către avocați, astfel încât fiind suportate cheltuieli judiciare, care urmează a fi puse în sarcina inculpatului Vidrașco D. Temeiurile și mărimea cheltuielilor judiciare cerute de partea vătămată sânt stabilite prin materialele anexate la dosarul cauzei, de aceea acestea, în mărime de 12 500 lei, se v-or încasa de la inculpat.

11. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, avocatul Jereghi A. în numele inculpatului Vidrașco D., a declarat recurs ordinar în care, invocând temeiurile de drept prevăzute în art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței de achitare.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, instanța de apel la judecarea cauzei a admis o eroare gravă de fapt, prin aceea că a pus la baza condamnării lui Vidrașco D. declarațiile martorilor: Verdeș E., Mostovoi Gr., Bogaci D., Tricolici P., Nastas Eu., Iacobina Al., Semen O., Dorogan V. și Namolovan O., care nu au fost audiați în instanța de apel, astfel, dând o nouă interpretare declarațiilor martorilor care au fost audiați în instanța de fond și care au determinat prima instanța de a se îndoii de acuzații și a motiva achitarea.

Instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale și a constatat vinovăția inculpatului Vidrașco D. bazându-se preponderent pe probele cercetate de prima instanța, cărora li s-a dat citire și care inițial au fost puse la baza achitării lui Vidrașco D.

CtEDO a sancționat România în cauza Mischie c. României (cererea nr. 50224/07,

Hotărârea din 16 septembrie 2014), statuând ca este inadmisibilă condamnarea unei persoane în apel, după achitarea acesteia de prima instanța, fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul de la fond. Judecătorii CtEDO interzic reinterprețarea aceluiași probe.

De asemenea, potrivit Hotărârii CtEDO în cauza Petrica Manolachi contra României (cererea nr. 36605/04; Secția a II-a, 5 martie 2013), judecătorii europeni au notat ca instanțele de control judiciar au înlocuit sentința inițială de achitare cu o hotărâre de condamnare fără a administra vreo probă nouă. Jurisprudența Curții subliniază în acest sens că posibilitatea unui acuzat de a se confrunța cu un martor în fața instanței care se pronunță în ultimul grad cu privire la acuzație constituie o garanție a unui proces echitabil, în măsura în care observațiile instanței cu privire la comportamentul și credibilitatea unui martor pot avea consecințe pentru acuzat.

Mai mult ca atât, domeniul de aplicare a art.6§2 nu este limitat la procedurile penale aflate în curs, ci se extinde și asupra deciziilor judiciare pronunțate după încetarea urmăririi penale sau după pronunțarea unei soluții de achitare. Prezumția de nevinovăție este încălcată dacă, fără să fi fost în mod prealabil stabilită vinovăția acuzatului și, în special, fără ca acesta să fi avut posibilitatea să-și exercite dreptul la apărare, o decizie judiciară care îl privește reflectă că acesta este vinovat. Chiar și în lipsa unei constatări formale, este suficient să existe o argumentație care să lase să se întrevadă că judecătorul l-a considerat vinovat pe inculpat. În speță, anume această constatarea a fost trasată de către magistrații instanței de apel, cu încălcarea garanțiilor procesuale de care urma să beneficieze inculpatul potrivit legii.

Lecturând conținutul pct.14 și pct. 21 al deciziei contestate, se stabilește că, instanța de apel a reținut că inculpatul Vidrașco D. de unul singur, fără participarea a altor persoane, a săvârșit faptele incriminate, per a contrario, califică faptele ca fiind săvârșite de două sau mai multe persoane, săvârșite prin participarea simplă.

Conform art.44 Cod penal, infracțiunea se consideră săvârșită cu participarea simplă dacă la săvârșirea ei au participat în comun, în calitate de coautori, două sau mai multe persoane, fiecare realizând latura obiectivă a infracțiunii.

Însă, din conținutul deciziei Curții de Apel Chișinău, nu se constată că la comiterea infracțiunilor ar mai fi participat și alte persoane, fie ele și necunoscute sau în privința cărora urmărirea penală ar fi fost disjunctă, care ar fi realizat latura obiectivă a infracțiunii.

În asemenea circumstanțe, recurentul a susținut că decizia contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța de apel a admis erori grave de fapt.

Or, potrivit pct.22 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.3 din 09.06.2014 „Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”, se reține că, în conformitate cu jurisprudența CtEDO, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze circumstanțele ce țin de vinovăția inculpatului cu adoptarea

unor soluții motivate, or, lipsa acestora atestă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, astfel, CtEDO a reiterat în acest sens că *„în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil.”*

Totodată, a menționat că, conform pct.10.4 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție *„Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr.4 din 19.06.2006”*, vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în acest caz, calificarea trebuie, făcută, în temeiul art.152 Cod penal și art.354 „Huliganismul nu prea grav” din Codul contravențional. În cazuri de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii, în baza art.art.152 și art.287 Cod penal. Or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea, pe care o desemnăm prin sintagma „aceeași faptă”.

În speță, anume violența aplicată asupra părții vătămate a și fost reținută de instanța de apel ca încălcare grosolană a ordinii publice, astfel instanța de apel urma să califice fapta doar în baza art.152 Cod penal. Potrivit declarațiilor martorilor, se constată că anume partea vătămată Cojocar R. a fost persoana care a început primul a aplica violența față de Vidrașco D., iar până la acel moment Vidrașco D. nu a întreprins careva acțiuni huliganice în sensul art.287 Cod penal, iar ca rezultat al acțiunilor violente ale victimei, între aceștia și alte persoane a avut loc bătaia, soldată cu cauzarea leziunilor corporale medii lui Cojocar R.

Acest fapt îl confirmă și raportul de expertiză medico-legal nr.314/D din 04.12.2012, prin care s-a constatat că la examinarea lui Vidrașco D. s-au depistat: traumă craniu-cerebrală închisă, comoție cerebrală, excoriații a feței, echimoză a antebrățului și hemitoracelui stâng, care se califică ca vătămări corporale ușoare.

Instanța de apel a reținut că faptele săvârșite și calificate în baza art.152 și 287 Cod penal au fost comise în același timp, adică la data de 22.11.2012, ora 01⁴⁰, dar nu a stabilit că infracțiunea de huliganism ar fi fost urmată de infracțiunea de vătămarea intenționată medie a integrității corporale ori a sănătății, constatare și calificare care vine în contradicție cu pct. 10.5 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție *„Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr.4 din 19.06.2006”*.

12. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de

apel în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Potrivit conținutului recursului declarat, recurentul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, semnalând totodată și pct. 15) a aceleiași norme procesual penale, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care: 6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apela admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire; 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; 15) instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile declarate de către partea acuzării și partea vătămată, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, ajungând astfel la concluzia corectă enunțată în *pct. 9. al prezentei decizii.*

În sensul prevederilor art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelurilor declarate, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri.

În acest context, instanța de recurs, menționează că din conținutul deciziei rezultă, că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunilor prevăzute la art.152 alin.(2) lit. e) și 287 alin.(3) Cod penal, de către inculpatul Vidrașco D., descriindu-le în partea descriptivă, motivând concluzia de vinovăție a acestuia.

Verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a respectat prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul-verbal al ședințelor de judecată. Ținând cont de cele menționate Colegiul penal conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dispus condamnarea lui Vidrașco D. conform învinuirii înaintate, expunându-se argumentat din motivul cărei erori de drept urmează a fi casată sentința de achitare, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de către avocat și prevăzut la pct. 6)

alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde și motivele pe care se întemeiază soluția.

Revenind la conținutul recursului declarat, autorul acestuia consideră că instanța de apel, care a casat soluția primei instanțe, eronat a concluzionat în ce privește condamnarea inculpatului Vidrașco D. în baza art.art.152 alin.(2) lit. e) și 287 alin.(3) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate și acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de ”neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că, prin sentința primei instanțe inculpatul a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) și art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, pe motiv că faptele acestuia nu întrunesc elementele infracțiunilor.

Contrar, instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpatului, părților vătămate, martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal (*f.d.8-11, 31-40, 60, 61, vol. IV*), în urma căreia a conchis asupra netemeinicii soluției pronunțate de către prima instanță referitoare la nevinovăția inculpatului și nulității actelor procedurale întocmite în cauză, considerând că argumentele părții acuzării cu privire la vinovăția acestuia și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, argumentele invocate de recurent referitor la nevinovăția inculpatului Vidrașco D. în comiterea infracțiunilor prevăzute la art.287 alin.(3) și art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, sunt neîntemeiate și se resping, deoarece instanță de apel a motivat condamnarea inculpatului prin faptul, că partea acuzării a prezentat suficiente probe (*enumerate și descrise în pct. 10. al prezentei decizii*), care cu certitudine dovedesc vinovăția acestuia.

Instanța de recurs, conchide asupra legalității și temeinicii concluziilor instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate.

Astfel, instanță de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Afirmațiile recurentului, precum că instanța de apel incorect a apreciat probele cauzei punându-le la baza deciziei de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sunt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanța de apel conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Prin urmare instanța de recurs va respinge ca fiind neîntemeiat argumentul recurentului precum că, instanța de apel la judecarea cauzei *a admis o eroare gravă de fapt*, prin aceea că a pus la baza condamnării lui Vidrașco D. declarațiile martorilor: Verdeș E., Mostovoi Gr., Bogaci D., Tricolici P., Nastas Eu., Iacobina Al., Semen O., Dorogan V. și Namolovan O., care nu au fost audiați în instanța de apel, dând o nouă interpretare declarațiilor martorilor respectivi.

Însă, pornind de la relevanțele art.6 pct. 11¹), 27, 414 alin.(1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Astfel, verificând conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de recurs reține că, în instanța de apel, contrar ipotezei recurentului, au fost audiați martorii: Cojocar N., Namolov V., Nastas Eu., Tricolici P., Bogaci D. (*f.d.31-40, vol. IV*).

Totodată, instanța de apel în conformitate cu prevederile art.413 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță și în baza oricăror probe noi prezentate instanței (*f.d.60, 61, vol. IV*), iar careva întrebări sau completări nu au parvenit.

Colegiul penal lărgit susține concluzia privind temeinicia acuzării referitoare la prezența în acțiunile inculpatului Vidrașco D. a elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate, faptele acestuia corect fiind încadrate de către instanța de apel conform prevederilor art.287 alin.(3) și art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal. Prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează *latura obiectivă* a infracțiunilor imputate, cât și a celor care caracterizează *latura subiectivă* a acestor infracțiuni, au fost demonstrate prin probele indicate și descrise în *pct. 10., 12. al prezentei decizii*, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor instanței de apel.

Cu referire la temeiul prevăzut de pct. 12) alin.(1) a art.427 Cod de procedură penală, invocat în recursul declarat, Colegiul atestă că, o astfel de eroare în speța dată la fel nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit statuează ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind casarea sentinței de achitare a lui Vidrașco D. de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) și art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare.

Mai mult ca atât, recursul ordinar nu conține o motivare în baza cărei norme urmau a fi reîncadrate acțiunile inculpatului decât cele incriminate, enunțată supra, respectiv, inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunilor incriminate, iar Colegiul penal lărgit nu întrevade necesitatea expunerii asupra reîncadrării acțiunilor acestuia într-o altă normă penală.

Astfel, Colegiul penal lărgit apreciază că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art.6§1 CtEDO.

Instanța de apel corect a constatat că, în acțiunile inculpatului Vidrașco D. sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate, inclusiv și latura obiectivă, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19.04.1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale

Colegiul penal reiterează că, printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art.6 din CtEDO, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția Republicii Moldova, CtEDO, cât și de Codul de procedură penală.

Astfel, CtEDO a stabilit că, instanțele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art.6§1 CtEDO.

Colegiul penal lărgit apreciază că, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, acestea primind apreciere la justa lor valoare, concluziile instanței de apel rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol a constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 10.*

din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza hotărârii adoptate, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Cât privește argumentul recurentului precum că, în *pct.14 și pct. 21 al deciziei* contestate, se stabilește că instanța de apel a reținut că inculpatul Vidrașco D. de unul singur, fără participarea a altor persoane a săvârșit faptele incriminate, per a contrario, califică faptele ca fiind săvârșite de două sau mai multe persoane, săvârșite prin participare simplă, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel a respectat prevederile art.436 Cod de procedură penală și a descris corect faptele comise de către inculpat și coparticipanți împreună.

Potrivit materialelor cauzei, la 17 februarie 2015 a fost pornită cauza penală nr.2015470046 în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, care a fost conexasă la cauza inițială cu nr.2012470246, ulterior, la 28 mai 2015, din materialele cauzei penale 2012470346, în privința învinuiților Iacobina Al. și Covalciuc A. a fost disjunsă într-o procedură separată cauza penală nr. 2015470138, aceștia din urmă fiind anunțați în căutare.

Astfel, în speță s-au respectat prevederile art.52 alin.(1) pct. 5), 279¹ alin.(3) Cod de procedură penală, or, ținând cont de normele legal citate și conținutul ordonanței de disjungere a materialelor cauzei penale, Colegiul penal conchide că, inițierii procesului penal a avut loc în conformitate cu legislația în vigoare.

În același context, Colegiul penal constată că, recurentul în recursul declarat face trimitere la mai multe puncte și sintagme din decizia instanței de apel, precum și la mai multe precedente CtEDO, însă nu le raliază la propriile solicitări și pretenții în raport cu decizia atacată, în particular fiind omise desfășurarea acestor raportări prin prisma unui temei de recurs valabil, ceea ce impune Colegiului penal lărgit de a fi în imposibilitate să le rețină ca fiind relevante.

Instanța de recurs menționează că, aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpatului în baza învinuirii înaintate.

Din atare considerente, Colegiul penal lărgit menționează că, în cauza deferită judecării, nu au fost admise careva erori de către instanța de apel, iar alegațiile recurentului sub acest aspect sunt vădit nefondate, neavând nici un suport probator.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat, cu menținerea deciziei atacate.

13. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului Vidrașco Denis, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, în cauză penală privindu-l pe *Vidrașco Denis xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 21 noiembrie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico